

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 94/08-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 4. júna 2008 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka, zo sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Milana Ľalíka v konaní o sťažnosti D. K., K., zastúpeného advokátom JUDr. P. H., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 289/94 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 15 C 805/94) takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo D. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 289/94 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 15 C 805/94) p o r u š e n é b o l o .

2. D. K. priznáva finančné zadost'učinenie v sume 80 000 Sk (slovom osemdesiat'tisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Košice I p o v i n n ý zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Košice I je p o v i n n ý uhradiť D. K. trovy právneho zastúpenia v sume 9 662 Sk (slovom deväťtisícšesťstošesťdesiatdva slovenských korún) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. P. H., K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. marca 2007 doručená s'ťažnosť D. K. (ďalej len „s'ťažovateľ“), v ktorej namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 15 C 289/94 (predtým vedenej pod sp. zn. 15 C 805/94).

2. Porušenie zaručených práv vidí s'ťažovateľ v tomto opísanom skutkovom stave:

S'ťažovateľ ešte v roku 1994 podal okresnému súdu návrh na začatie konania vo veci odstránenia neoprávnenej stavby postavenej v roku 1984 na jeho pozemku, eventuálne o zriadenie vecného bremena. Predmetné súdne konanie je vedené pod sp. zn. 15 C 289/04 (pôvodne vedené pod sp. zn. 15 C 805/94) a napriek tomu, že uplynulo už 13 rokov od podania žaloby, nie je doteraz právoplatne skončené. S'ťažovateľ podal predsedovi okresného súdu 29. januára 2007 s'ťažnosť na priet'ahy v konaní. V odpovedi na podanú s'ťažnosť predseda okresného súdu uviedol, že okresný súd zabezpečil vypracovanie znaleckých posudkov a geometrického plánu znalcom. S'ťažovateľ považuje postup okresného súdu za porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Svoju žiadosť o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia odôvodnil takto:

„Svoju majetkovú aj nemajetkovú ujmu vidí sťažovateľ okrem iného aj v pocitoch neistoty, márnosti, krivdy a úzkosti vyplývajúcich zo situácie, keď súd za neprimeranú dobu skoro 13 rokov nerozhodol a ani plynulo nekonal v jeho prípade, ktorého predmetom je majetkový spor ktorého výsledok však má priamy vplyv na príjem sťažovateľa. Sťažovateľ si uvedomuje, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia nie je prípadná náhrada škody, preto sa ani neodvoláva a ani neuplatňuje napr. celú sumu stratenej náhrady za prenájom pozemku za dobu skoro 13 rokov o ktorú v neposlednom rade ide a neuplatňuje ani jeho časť. Ale 80000.- Sk považuje za primeranú čiastku z dôvodu skoro 13 ročného trvania tohto konania a skoro 13 ročného denného stresovania.“

3. Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo pána menom D. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6. ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom na OS Košice I pod sp. zn.: 15 C 289/94 predtým pod sp. zn.: 15 C 805/94 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Košice I prikazuje aby v konaní vedenom OS Košice I teraz pod sp. zn.: 15 C 289/94 konal bez zbytočných prieťahov.

3. Pánovi menom D. K. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 80 000,- Sk slovom osemdesiatisíc korún, ktoré je Okresný súd Košice I povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

4. Okresný súd Košice I je povinný uhradiť pánovi menom D. K. trovy konania vo výške 6296.-Sk (...) na účet právneho zástupcu advokáta menom JUDr. P. H., so sídlom K., do jedného mesiaca od doručenia tohto nálezu.“

4. Ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 94/08-11 z 13. marca 2008 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť sťažovateľa.

5. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania. Za okresný súd jeho predseda listom sp. zn. Spr 2364/05 z 31. marca 2008

a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom z 27. apríla 2008._

5.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedol, že viacerí navrhovatelia a „D. K., (...) podali na tunajšom súde dňa 5. 10. 1994 žalobu proti žalovanému T., o odstránenie neoprávnenej stavby postavenej na ich pozemku č. 6993/2 zapísanom v katastri nehnuteľnosti na LV č. 10258, katastrálne územie K.

Po zaplatení súdneho poplatku za návrh dňa 26. 4. 1995, súd zabezpečil prípravu pojednávania v súlade s ust. § 114 O. s. p.

Uznesením č. k. 15 C 805/94-11 zo dňa 27. 7. 2000 súd pripustil dol konania na strane žalovaného Mesto K.

Prvé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo 11. 10. 2000, ďalšie 7. 12. 2000, 23. 9. 2003, 20. 4. 2004.

Uznesením č. k. 15 C 805/94-87 zo dňa 17. 6. 2004, súd pripustil do konania na strane žalovaného T. s. r. o. K.

Od 11. 11. 2004 sa táto vec na základe uznesenia 15 C 289/94-150 prejednáva v rámci spoločného konania pod sp. zn. 15 C 289/94.

Uznesením č. k. 15 C 289/94-150 zo dňa 11. 11. 2004 bolo vo veci nariadené znalecké dokazovanie znalcom, Ing. M. H.

Znalec spis 15 C 289/94 prevzal na vypracovanie posudku 11. 4. 2005.

Vzhľadom na náročnosť znaleckej úlohy 4. 7. 2005 znalec požiadal o predĺženie lehoty na vypracovanie posudku do 30. 9. 2005.

Dňa 27. 9. 2005 znalec požiadal o predĺženie lehoty o ďalších 60 dní.

Súd predĺžil znalcovi lehotu na vypracovanie posudku do 30. 11. 2005.

Znalec posudok doručil súdu až 2. 1. 2006.

11. 1. 2006 bol znalecký posudok a uznesenie o priznaní znalcovi všetkým účastníkom.

Uznesením č. k. 15 C 289/94-261 zo dňa 25. 5. 2006 súd nariadil znalecké dokazovanie znalkyňou Ing. L. L., na ocenenie vecného bremena.

K predloženému znaleckému posudku žalovaní predložili písomné stanovisko, v ktorom namietajú množstvo nedostatkov v znaleckom posudku.

Ďalšie pojednávanie vo veci sa uskutočnilo 2. 3. 2007, ktoré bolo odročené za účelom doplnenia dokazovania na 3. 4. 2007.

Toto pojednávanie sa však neuskutočnilo vzhľadom na neprítomnosť predvolanej znalkyne Ing. L.

Ďalšie pojednávania vo veci sa uskutočnili 3. 5. 2007, 3. 7. 2007, 25. 1. 2008.

Posledné pojednávanie zo dňa 29. 2. 2008 bolo odročené na neurčito z dôvodu vznesenia námietky zaujatosti právnym zástupcom žalovaného v 3. rade, t. j. T. výroba K. voči vybavujúcej sudkyňi.

Dňa 3. 3. 2008 bol žalovaný v 3. rade vyzvaný na zaplatenie poplatku za vznesenú námietku zaujatosti, ktorý uhradil 4. 3. 2008.

Dňa 4. 3. 2008 bol spis 15 C 289/94 predložený Krajskému súdu v Košiciach na rozhodnutie o vznesenej námietke zaujatosti.

Je pravdou, že od roku 1994 nebolo ešte vo veci meritórne rozhodnuté. Po právnej stránke vec nie je náročná. Je však náročná po stránke skutkovej.

V konaní vystupuje na strane žalobcov viacej subjektov, z ktorých v priebehu konania niekoľkí zomreli, a preto bolo potrebné čakať na výsledky dedičských konaní. Na objektívne zistenie skutkového stavu bolo potrebné nariadiť znalecké dokazovanie. Tieto skutočnosti a tiež zmeny v osobe zákonnej sudkyne značne prispeli k predĺženiu konania.“

5.2 Právny zástupca sťažovateľa v stanovisku z 27. apríla 2008, ktorým reagoval na vyjadrenie predsedu okresného súdu uviedol, že sa „... potvrdzuje obdobie nečinnosti súdu od 06. 04. 1995 do 27. 07. 2000 a podobné obdobie nečinnosti súdu bolo aj od 17. 01. 2001 do 16. 10. 2003, (...). Po právnej stránke nepovažuje sťažovateľ vec za značne zložitú, naopak za veľmi jednoduchú. Zložitost' pre odporcu spočíva len v tom, že spojil viac podobných alebo celkom rovnakých vecí (rozdielni sú len žalobcovia - žalovaný je ten istý) do jednej veci a len kvôli tomu odporca považuje teraz vec za skutkovo zložitú a sám ju považuje rovnako ako sťažovateľ za právne jednoduchú. Tým skôr je samozrejme neodôvodnené, že tento spor trvá už skoro neuveriteľných 14 rokov.“

6. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania

nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou namietaných práv – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných na meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov resp., v primeranej lehote (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

7. Zo sťažnosti a z jej doplnenia, z jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil v podstate totožný priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 15 C 289/94 (pôvodne vedeného pod sp. zn. 15 C 805/94) ako (v bode 5.1 tejto časti odôvodnenia) uviedol okresný súd. Ďalej prihliadol na skutkový stav zistený v konaní pred ústavným súdom sp. zn. IV. ÚS 41/07, keďže ide o to isté konanie okresného súdu vedené pod sp. zn. 15 C 289/94 (pôvodne vedené pod sp. zn. 15 C 805/94).

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 220/04, IV. ÚS 365/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len

z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

1. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

1.1 Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitosť veci, predmetom konania vedeného okresným súdom je rozhodovanie o nároku sťažovateľa na odstránenie neoprávnenej stavby alternatívne o zriadení vecného bremena. Vzhľadom na nutnosť nariadenia znaleckého dokazovania, ako aj so zreteľom na vstupovanie ďalších účastníkov do konania v súvislosti s právnym nástupníctvom po zomrelých žalobcoch možno napadnuté konanie považovať po skutkovej stránke za zložitejšie. Samotnú skutkovú zložitosť (na ktorú poukázal vo svojom vyjadrení aj predseda okresného súdu) však nemožno dávať do súvislosti s dlhotrvajúcou nečinnosťou okresného súdu. Po právnej stránke ide o vec, ktorá patrí k štandardnej agende všeobecných súdov.

1.2 Správanie účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd pri preskúmaní spisu nezistil okolnosť, ktorou by sťažovateľ prispel k zbytočným priet'ahom v konaní.

1.3 Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv sťažovateľa, bol postup samotného okresného súdu. Pri skúmaní skutočnosti, či v dôsledku jeho postupu došlo k porušeniu uvedeného základného práva, ústavný súd zistil, že to tak je, a to napriek skutočnosti, že plynulému postupu nebránila žiadna zákonná prekážka v konaní (II. ÚS 3/00, III. ÚS 46/04). Ústavný súd zároveň pri posudzovaní prihliadal aj na § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie

začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Z dosiaľ vykonaných úkonov súdu vyplýva, že okresný súd bol v spore sťažovateľa v podstate nečinný. Nečinnosť okresného súdu charakterizuje konanie vedené pod sp. zn. 15 C 289/94 (pôvodne vedené pod sp. zn. 15 C 805/94) ako celok, a preto ústavný súd nepovažuje za potrebné hodnotiť sporadické úkony okresného súdu (nariadenie pojednávania po 6-ich rokoch, rozhodnutie o žiadosti o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov po 8-ich rokoch, nariadenie znaleckého dokazovania po viac ako 10-tich rokoch atď.).

Ústavný súd v tejto súvislosti neakceptoval argumentáciu okresného súdu spočívajúcu v poukazaní na nutnosť zisťovania výsledkov dedičských konaní z dôvodu úmrtí niekoľkých žalobcov a na potrebu nariadenia znaleckého dokazovania, ako aj zmenu zákonnej sudkyne, ktoré mali prispieť k celkovej dĺžke konania. Uvedené skutočnosti jednotlivo ani vo vzájomnej spojitosti nemôžu odôvodňovať celkovú neprimeranú dĺžku posudzovaného súdneho konania, ktoré doteraz predstavuje viac ako trinásť rokov.

2. Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 289/94 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 15 C 805/94) došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

3. Aj napriek zisteniu ústavného súdu, že došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom, neprikázal mu, aby vo veci sp. zn. 15 C 289/94 konal bez zbytočných priet'ahov, vzhľadom na to, že táto povinnosť mu už bola uložená nálezom ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 112/07 zo 4. septembra 2007 (m. m. I. ÚS 232/05, IV. ÚS 187/05, II.ÚS 96/06, IV. ÚS 45/07, IV. ÚS 99/07).

4. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ v sťažnosti žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 80 000 Sk.

Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 15 C 289/94 (pôvodne vedeného pod sp. zn. 15 C 805/94) a berúc do úvahy konkrétne okolnosti prípadu ústavný súd považoval priznanie sumy 80 000 Sk, ktorej sa sťažovateľ domáhal, za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde (bod 2 výroku nálezu).

5. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Úspešnému sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom. Advokát vykonal tri úkony právnych služieb, a to prevzatie a prípravu zastupovania, spísanie a podanie sťažnosti 1. marca 2007, zaujatie stanoviska 27. apríla 2008 k vyjadreniu okresného súdu. Podania právneho zástupcu sťažovateľa doručené ústavnému súdu 20. septembra 2007 a 15. januára 2008 nevyhodnotil ústavný súd vzhľadom na ich obsah ako podania vo veci samej, a preto odmenu za nich nepriznal.

Odmena za jeden úkon právnych služieb v zmysle § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov je 1/6 z výpočtového základu. Za dva úkony právnych služieb v roku 2007 prináleží advokátovi odmena z výpočtového základu 17 822 Sk, t. j. dvakrát 2 970 Sk a režijný paušál dvakrát 178 Sk, teda 6 296 Sk. Za jeden právny úkon vykonaný v roku 2008 patrí advokátovi odmena z výpočtového základu 19 056 Sk, t. j. 3 176 Sk a režijný paušál 190 Sk, teda spolu 3 148 Sk. Odmena advokátovi za poskytnuté služby v konaní pred ústavným súdom (za tri úkony právnych služieb) predstavuje celkovú sumu 9 662 Sk.

Z uvedených dôvodov ústavný súd v tejto časti rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde).

6. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

7. Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. júna 2008